Сямейная газета
Выпуск № 19 (110)

У АДНУ РАКУ ТРОЙЧЫ

Гісторыя гэтай сталічнай сям'і падобная на сучасную казку. Жылі-былі муж з жонкай і было ў іх тры сыны — Альгерд, Георгій і Яўген... Казачнасць у тым, што нарадзіліся хлопцы ў адзін дзень!

МАГІЧНАЯ ЛІЧБА

Для Ігара і Кацярыны Лапікавых 19 чэрвеня — дата асаблівая. Сёлета ў гэты дзень іх старэйшаму сыну споўнілася пяць, сярэдняму — тры, а малодшы ўпершыню пабачыў белы свет.

(Заканчэнне на 5-й стар. «СГ».)

КАЛІ ЦЯБЕ ЛЮБЯЦЬ

У вестыбюлі школы, дзе вучыцца старэйшая дачка, традыцыйна зладзілі выстаўку работ вучняў малодшых класаў, якія намалявалі сваіх матуль. Настаўніцы, медсёстры і ўрачы, бухгалтаркі, прадавачкі... Ёсць нават супрацоўніца Выдавецкага дома «Звязда» — і гэта нават не я, бо дачка ўсё ніяк не вырашыцца перадаць алоўкамі і фарбамі мой светлы вобраз ды вынесці карціну на публіку. (Затое дома захоўваюцца пачкі кардонак, аркушаў, папер і паперачак, размаляваных часам з абодвух бакоў самымі рознымі партрэтамі, ад крамзоляў «палка, палка, агурок» да незнаёмых прынцэс у каронах і пышных сукенках, якіх аб'ядноўвае толькі подпіс «мама».)

Зразумела, у школьнай партрэтнай галерэі ніхто не ацэньвае мастацкую вартасць работ, тут галоўнае — эмацыянальны пасыл. Час ад часу бачу, як бацькі з першаклашкамі спыняюцца каля сцяны і ўважліва разглядаюць выстаўку: нехта раўніва заўважае «а я лепш магу!», нехта просіць сфатаграфавацца на фоне, нехта натхняецца ўбачаным і абяцае вось сёння, хоць проста зараз, таксама намаляваць любімую мамачку ды бабулечку. А як прыемна і радасна да вільгаці ў вачах напярэдадні Дня маці бачыць малых, якія беражліва прыціскаюць да грудзей партрэты ці пластылінавыя букеты, ці самаробныя паштоўкі, ці букеты з восеньскіх кветак ды каляровай лістоты і гатовыя падзяліцца нават з незнаёмай дарослай цёткай: «Гэта я ма-а-аме нясу!»

Мая мама дагэтуль захоўвае ў шуфлядзе ў спецыяльным пакеціку частку нашых з сёстрамі падарункаў, сярод якіх і раддомаўскія рудыя біркі, і першыя малюнкі з дзіцячага садка, і выпалены на фанерцы, а потым старанна, хоць і не надта акуратна, расфарбаваны букет, і нейкія граматы ды падзякі, пра якія мы самі думаць забыліся, і бранзалет з пацерак, для вырабу якога давялося ўпотай распусціць некалькі нітак маміных жа пацеркавых караляў... Яшчэ гадоў 10—15 таму мы спрачаліся, ці варта ўсё гэта захоўваць, але мама цвёрда адказвае, што — так, варта, бо ўсе мы, незалежна ад узросту, застаёмся яе дзецьмі. «Вось свае з'явяцца — зразумееце», — з усмешкай пакідала яна за сабой апошняе слова. І, як вельмі часта бывае ў размовах бацькоў і дзяцей, мела рацыю. Цяпер ужо я сама старанна складаю ў шафу паперы і паперкі, бо гэта не макулатура, гэта — падарункі для мамы. І вельмі карысна часам, асабліва калі насварышся на дзіця і ў глыбіні душы разумееш уласную неправату, перабраць гэты запаветны стос, разабраць крывабокія літары... І наноў усвядоміць, што калі цябе так любяць, то трэба, хоць часам і складана, быць гэтага вартай і ў сваю чаргу паказваць дзецям, што ты іх — таксама, заўжды, не за штосьці, а па факту існавання...

Таму няхай сабе мама тэлефануе проста так, без справы і паўгадзіны расказвае рэцэпт нейкіх цуда-закатак з кабачкоў або суседскія навіны або нагадвае, што трэба надзець шапку — незалежна ад таго, 14 вам гадоў ці 44. Няхай сабе дзіця па пяць разоў на дзень задае ў тэлефон адно і тое ж пытанне: «Прывітанне, мама, як твае справы?» Усё добра. Усё будзе добра, пакуль вы ёсць і любіце адно аднаго.

Вікторыя ЦЕЛЯШУК.

Шануй сваё!

ВЕЧНЫЯ КАШТОЎНАСЦІ... У СМАРТФОНЕ

Выйшла першая мабільная дзіцячая гульня па-беларуску

Не так даўно з'явілася першая беларускамоўная гульня для тэлефонаў — мабільная Біблія для дзяцей. Гэта адмысловая праграма, зробленая ў форме падарожжа з 41 анімаванай гісторыяй. Дзякуючы ёй дзеці могуць у займальнай форме азнаёміцца з даўнімі, але важнымі для сучаснага жыцця падзеямі, а таксама разгадаць адмысловыя галаваломкі, адказаць на некаторыя цікавыя пытанні. Пра тое, як удалося зрабіць такую маштабную гульню, і пра тое, што ж яна сабой уяўляе, я пагутарыла з кіраўніком праекта Мікалаем МАЛАШЧОНКАМ.

— На які дзіцячы ўзрост разлічана гэта гульня?

— Яна для дзяцей 6-8 гадоў. Аднак будзе цікавая і больш маленькім, калі бацькі нешта пакажуць, растлумачаць і пагуляюць з імі разам. Гульня складаецца з кароткіх мульцікаў і невялікіх інтэрактыўных заданняў.

(Заканчэнне на 4-й стар. «СГ».)

Фота Кастуся ДРОБАВА.